

Sygn. akt: I C 408/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Żelewska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Justyna Gronda

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 maja 2016 r. w G.

sprawy z powództwa **D. Ś.**

przeciwko **Wspólnocie Mieszkaniowej nieruchomości położonej w G. przy ul. (...)**

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

I. pozbawia wykonalności w stosunku do dłużnika D. Ś. tytuł wykonawczy w postaci zaopatrzonego w klauzulę wykonalności nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Rejonowy w Gdyni w dniu 16 sierpnia 2013 r. pod sygn. akt I Nc 719/13;

II. zasądza od pozwanej Wspólnoty Mieszkaniowej nieruchomości przy ul. (...) w G. na rzecz powoda D. Ś. kwotę 2.851,40 zł (dwa tysiące osiemset pięćdziesiąt jeden złotych 40/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura akt: I C 408/16

UZASADNIENIE

Powód D. Ś. wniósł pozew przeciwko Wspólnocie Mieszkaniowej nieruchomości położonej przy ul. (...) w G. domagając się pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Rejonowy w Gdyni w dniu 16 sierpnia 2013r. w sprawie o sygnaturze akt I Nc 719/13 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności w dniu 2 grudnia 2014r. w części dotyczącej powoda D. Ś..

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, iż w postępowaniu o sygnaturze I Nc 719/13 pozwana dochodziła zapłaty zaległości z tytułu kosztów związanych z użytkowaniem lokalu oraz kosztów na pokrycie utrzymania nieruchomości wspólnej w wysokości 8.503,67 zł. Przed wszczęciem postępowania egzekucyjnego powód wraz z żoną dokonali na rzecz pozwanej szeregu wpłat, w tym wpłaty kwoty 5.172,60 zł na rzecz należności głównej oraz kwoty 627,40 zł na poczet odsetek od dnia 20 lutego 2014r. W dniu 24 kwietnia 2014r. Wspólnota wszczęła przeciwko D. i M. Ś. postępowanie egzekucyjne w zakresie całości należności wynikającej z tytułu wykonawczego. W dniu 22 maja 2014r. powód dokonał na rzecz pozwanej wpłaty w wysokości 8.441,16 zł. Wysokość wpłaty wynikała z rozmowy z pozwaną, która podała, że wpłata tej kwoty jest jednoznaczna z całkowitą spłatą wierzytelności. W momencie spłaty należność główna wynosiła 3.331,07 zł, odsetki za okres od 21 lutego 2014r. do 22 maja 2014r. wynosiły 107,96 zł, zaś koszty egzekucyjne łącznie wynosiły 1.833,67 zł. W związku z tym – zdaniem powoda – wpłacona przez niego kwota zaspokajała całość roszczenia. Jak wskazuje powód, w dniu 21 grudnia 2015r. Sąd Rejonowy w Gdyni wydał wyrok

w sprawie z powództwa jego żony i pozbawił tytuł wykonawczy wykonalności w stosunku do M. Ś.. W dniu 10 lutego 2016r. pozwana złożyła do Komornika wnioski o umorzenie postępowania w stosunku do żony powoda i wniosła o kontynuację egzekucji w stosunku do powoda.

(pozew k. 2-5)

W odpowiedzi na pozew pozwana uznała w całości żądanie pozwu i wniosła o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania zgodnie z art. 101 k.p.c., wskazując, że przy pierwszej czynności procesowej uznała powództwo i nie dała powodu do wytoczenia sprawy, gdyż przed wniesieniem pozwu powód nie zwracał się o ograniczenie, zawieszenie lub umorzenie postępowania egzekucyjnego.

(odpowiedź na pozew k. 42)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 sierpnia 2013r. w sprawie o sygnaturze akt I Nc 719/13 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym i nakazał M. Ś. oraz D. Ś., aby zapłacili solidarnie na rzecz Wspólnoty Mieszkaniowej nieruchomości położonej przy ul. (...) w G. kwotę 8.503,67 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 11 lipca 2013 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 1.323,50 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Po uprawomocnieniu się nakazu postanowieniem z dnia 2 grudnia 2013r. przedmiotowemu orzeczeniu nadano mu klauzulę wykonalności.

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o: nakaz zapłaty z dnia 16 sierpnia 2013r. k. 8, postanowienie z dnia 2 grudnia 2013r. k. 9)

W dniu 24 kwietnia 2014 r. wierzyciel wszczął przeciwko obojgu dłużnikom egzekucję całości roszczenia objętego tytułem wykonawczym.

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o: zawiadomienie o wszczęciu egzekucji z dnia 24 kwietnia 2014r. k. 16-17, wezwanie do zapłaty należności k. 18-19, zajęcie wierzytelności k. 20-21, zawiadomienie o wszczęciu egzekucji z nieruchomości k. 22-21)

W dniu 20 lutego 2014 r. M. Ś. i D. Ś. zapłacili wierzycielowi kwotę 4.000 zł tytułem czynszu i długu.

(okoliczność bezsporna ustalona w oparciu o potwierdzenie przelewu k. 14)

W dniu 22 maja 2014 r. żona powoda M. Ś. zapłaciła wierzycielowi kwotę 8.441,16 zł tytułem „całkowitej spłaty zadłużenia na dzień 31 maja 2014 r. (nakaz zapłaty sygn. akt I Nc 719/13 SR w Gdyni)”.

(okoliczność bezsporna ustalona w oparciu o potwierdzenie przyjęcia przelewu k. 26)

Wyrokiem z dnia 21 grudnia 2015r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt I C 480/15 Sąd Rejonowy w Gdyni pozbawił wykonalności w stosunku do dłużniczki M. Ś. tytuł wykonawczy w postaci zaopatrzonego w klauzulę wykonalności nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Rejonowy w Gdyni w dniu 16 sierpnia 2013 r. (sygn. I Nc 719/13). Pozwana zaskarżyła jedynie zawarte w wyroku postanowienie w przedmiocie kosztów procesu.

(okoliczności bezsporne)

Postanowieniem z dnia 12 lutego 2016r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Gdyni J. T. umorzyła egzekucję z nieruchomości stanowiącej własność dłużników na prawach wspólności ustawowej majątkowej małżeńskiej oraz umorzyła postępowanie w stosunku do M. Ś., natomiast postanowiła kontynuować postępowanie w zakresie egzekucji z innych składników majątku dłużnika D. Ś..

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o postanowienie z dnia 12 lutego 2016r. k. 29-30)

Przed wytoczeniem powództwa przeciwegzekucyjnego powód nie wzywał pozwanej do złożenia wniosku o umorzenie postępowania egzekucyjnego.

(okoliczność bezsporna)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny był w całości bezsporny pomiędzy stronami, a Sąd ustalił go na podstawie dowodów z dokumentów przedłożonych przez stronę powodową. W ocenie Sądu wszystkie złożone przez powoda dokumenty są autentyczne i wiarygodne, nadto nie były w żaden sposób kwestionowane przez stronę pozwaną.

Podstawę prawną powództwa stanowił przepis art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., zgodnie z którym dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.

Zważyć należy, iż przy pierwszej czynności procesowej strona pozwana w całości uznała powództwo. Zgodnie z treścią przepisu art. 213 § 2 k.p.c. Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. W ocenie Sądu całokształt zebranego w niniejszej sprawie materiału dowodowego nie daje żadnych podstaw do stwierdzenia, że uznanie powództwa przez pozwaną Wspólnotę Mieszkaniową jest niedopuszczalne w świetle przesłanek określonych w przywołanym powyżej przepisie. W tym stanie rzeczy – na mocy art. art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. – powództwo podlegało uwzględnieniu w całości.

Kwestią sporną pomiędzy stronami było natomiast ustalenie, czy zaszły przesłanki określone w art. 101 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem zwrot kosztów należy się pozwanemu pomimo uwzględnienia powództwa, jeżeli nie dał powodu do wytoczenia sprawy i uznał przy pierwszej czynności procesowej żądanie pozwu. Strona powodowa wywodziła, że nie dała powodu do wytoczenia niniejszego powództwa, albowiem powód przed wniesieniem pozwu nie wezwał jej do ograniczenia egzekucji czy też zawieszenia lub umorzenia postępowania egzekucyjnego. Jak wskazuje się w judykaturze w rozumieniu przywołanego przepisu art. 101 k.p.c. pozwany nie daje powodu do wytoczenia sprawy, jeżeli postępowanie jego i postawa jego wobec roszczenia strony powodowej oceniona zgodnie z doświadczeniem życiowym usprawiedliwiają wniosek, że strona powodowa uzyskalaby zaspokojenie roszczenia bez wytoczenia powództwa. Jeżeli postępowanie pozwanego i jego postawa wobec roszczenia strony powodowej, ocenione w ten sposób, nie usprawiedliwiają wniosku, że strona powodowa uzyskalaby zaspokojenie roszczenia również bez wytoczenia powództwa, to należy uznać, że pozwany dał powód do wytoczenia powództwa i mimo uznania żądania pozwu przy pierwszej czynności procesowej, art. 101 k.p.c. zastosowany być nie może (por. orzeczenie SN z 13 kwietnia 1961 r., IV CZ 23/61, OSNC 1962, Nr 3, poz. 100). Pogląd ten spotkał się z aprobatą doktryny (por. A. Zieliński, K. Flaga – Gieruszyńska (red.) Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, wyd. 8, 2016; W. Siedlecki, Przegląd, 1963, s. 289; E. Wengerek, Przegląd, 1964, s. 47).

Kierując się powyższymi kryteriami Sąd doszedł do przekonania, iż postawa pozwanego przed wniesieniem pozwu dała powodowi D. Ś. podstawy do wytoczenia powództwa przeciwegzekucyjnego. Przede wszystkim należy wskazać, że w dniu 21 grudnia 2015r. w sprawie o sygnaturze akt I C 480/15 Sąd Rejonowy w Gdyni wydał wyrok w analogicznej sprawie wytoczonej przez małżonkę powoda oraz dłużnika solidarnego M. Ś. i w całości uwzględnił roszczenie dotyczące pozbawienia wykonalności przedmiotowego tytułu wykonawczego. Wspólnota Mieszkaniowa nieruchomości przy ul. (...) w G. nie wniosła apelacji od przedmiotowego orzeczenia, lecz jedynie złożyła zażalenie na zawarte w wyroku rozstrzygnięcie co do kosztów procesu. W związku z powyższym orzeczenie co do meritum uprawomocniło się. Konsekwencją powyższego było skierowanie przez wierzyciela wniosku do komornika o umorzenie postępowania w stosunku do M. Ś.. Niemniej w stosunku do drugiego z dłużników solidarnych D. Ś. wierzyciel wniosł o kontynuowanie postępowania egzekucyjnego. Wniosek pozwanej zostały uwzględniony przez

Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni J. T., która postanowieniem z dnia 12 lutego 2016r. umorzyła egzekucję z nieruchomości stanowiącej własność dłużników na prawach wspólności ustawowej majątkowej małżeńskiej oraz umorzyła postępowanie w stosunku do M. Ś., a także postanowiła o kontynuowaniu postępowania w zakresie egzekucji z innych składników majątku dłużnika D. Ś.. Nie ulega wątpliwości, iż odpowiedzialność obu dłużników jest solidarna. W sprawie o sygnaturze I Nc 719/13, w której został wydany tytuł wykonawczy, wierzyciel dochodził bowiem należności z tytułu kosztów zarządu nieruchomością wspólną oraz kosztów utrzymania lokalu mieszkalnego, którego powód i jego małżonka M. Ś. są współwłaścicielami na prawach wspólności ustawowej majątkowej małżeńskiej. Zgodnie z treścią art. 366 § 1 k.c. istota solidarności dłużników polega na tym, że kilku dłużników może być zobowiązanych w ten sposób, że wierzyciel może żądać całości lub części świadczenia od wszystkich dłużników łącznie, od kilku z nich lub od każdego z osobna, a zaspokojenie wierzyciela przez któregokolwiek z dłużników zwalnia pozostałych. Aż do zupełnego zaspokojenia wierzyciela wszyscy dłużnicy solidarni pozostają zobowiązani. Bezsporne pomiędzy stronami było, że uwzględniając powództwo M. Ś. Sąd uznał, że wynikające ze spornego tytułu wykonawczego zobowiązanie małżonki powoda zostało wykonane w całości i w związku z tym nie może być już dochodzone w postępowaniu egzekucyjnym. Skoro zaś zobowiązanie zostało wykonane w całości przez jednego z dłużników solidarnych to zgodnie z art. 366 § 2 k.c. a contrario drugi z dłużników solidarnych także jest wolny od odpowiedzialności. Z okoliczności niniejszej sprawy nie wynika bowiem, aby sytuacja obu dłużników solidarnych była odmienna. Skoro zaś pozwany wierzyciel nie kwestionował faktu spełnienia świadczenia i wygaśnięcia zobowiązania stwierdzonego tytułem wykonawczym (czemu dał wyraz nie wnosząc apelacji od wyroku w sprawie I C 480/15) to powinien był złożyć wniosek o umorzenie postępowania egzekucyjnego również w stosunku do powoda. W tym stanie rzeczy wnosząc o kontynuowanie egzekucji wobec D. Ś. pozwany dał mu powód do wytoczenia niniejszego powództwa, albowiem jedynie na drodze postępowania przeciwegzekucyjnego D. Ś. mógł domagać się definitywnego unicestwienia egzekucji. Nie podejmując w postępowaniu egzekucyjnym żadnych czynności w stosunku do powoda pozwany powinien był się liczyć z wytoczeniem niniejszego powództwa.

W związku z powyższym na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 2 ust. 1 i 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku o opłatach za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity Dz. U.2013.490) Sąd zasądził od przegrywającego niniejszą sprawę pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.851,40 zł, na którą składa się opłata za czynności fachowego pełnomocnika pozwanego – radcy prawnego w stawce minimalnej (2.400 zł), opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł), opłata sądowa od pozwu (426 zł) oraz udowodnione koszty korespondencji (8,40 zł).